

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

**ПІДГОТОВКА ЖУРНАЛІСТСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ
НА АКТУАЛЬНІ ТЕМИ: АВТОРСЬКА ДОБІРКА**
Writing Journalistic Materials on a Topical Issue: The Author's Collection

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студентки спеціальності «Журналістика»,
освітньої програми «Журналістика»,
групи ЖТз-81с

Легуші Юлії Володимирівни

Науковий керівник:
Коваль Юлія Сергіївна,
асистент кафедри журналістики
та філології

Суми 2022

Легуша Ю. В. Підготовка журналістських матеріалів на актуальні теми: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавра: спец. 061 – журналістика / наук. керівник Ю.С. Коваль – Суми: СумДУ, 2022. – 25 с.

У роботі представлена авторська добірка журналістських матеріалів на актуальні теми. Медіапродукт призначений для розміщення в українських засобах масової інформації

Ключові слова: інформаційний продукт, соціальна проблематика, культура.

The author's collection of journalistic materials on a topical issue is presented in the work. The media product is intended for the Ukrainian media.

Key words: information product, social issues, culture.

DICTIONARY OF FOREIGN TERMS

Авторський задум	Author's conception
Авторська мета	Author's purpose
Тема	Theme
Ідея	Idea
Інформаційний привід	Information occasion
Авторська добірка	Author's list
Джерело	Source
Інформаційний продукт	Information product
Аналітична кореспонденція	Analytical correspondence
Сторітелінг	Storytelling
Моніторинг	Monitoring
Рецензія	Review
Опитування	Survey
Есе	Essay

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	5
ВСТУП.....	5
1. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ.....	7
2. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	11
II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ.....	13
ВИСНОВКИ.....	26

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

Щоденний стрімкий потік інформації координує суспільство у певне русло. Журналіст постійно перебуває в епіцентрі подій, процесів та явищ суспільного життя, шукає та досліджує різноманітну інформацію, щоб надати повноцінний продукт реципієнту. Ця сфера діяльності тримається на базових стандартах, які слугують основою для створення якісного контенту. Однак також важливо мати власний авторський стиль, через який проявляється креативність, світогляд та спосіб мислення журналіста. Портфоліо медійного працівника – це візитна картка. У його матеріалах можна бачити, наскільки професійно журналіст працює із джерелами, як дотримується стандартів діяльності та у яких жанрах працює.

Для створення інформаційного продукту, перш за все, потрібно опанувати теоретичні засади, які у подальшому застосовуватимуться в роботі. Зокрема серед зарубіжних науковців, які досліджують теоретичні аспекти журналістської діяльності, варто виокремити професора журналістики та медіа Техаського університету в Остіні Стівена Д. Різа. У його роботі «Theories of Journalism» автор досліджує поняття «журналістика», теорію журналістики та підходи до систематизації організації знань навколо концепції журналістики, що швидко змінюється [1].

Для демонстрації теоретичних та практичних навичок, здобутих за час навчання, була сформована добірка власних матеріалів. Авторська добірка містить різножанрові матеріали: аналітичну кореспонденцію «Правда чи вигадка: Леся Українка феміністка свого часу», сторітелінг «Подорож до моря», моніторинг «Висвітлення соціальної проблематики у матеріалах «Суспільного»», рецензію «Рецензія на книгу Деніела Кіза “Квіти для Елджернона”», опитування «Хай розвивається рідний край, тільки без мене» та есе «Кохання – щастя чи покарання?».

Для втілення авторського задуму використовується різноманітна інформація, що аналізується автором та за допомогою тексту транслює смисли реципієнту у конкретній жанровій формі. У матеріалах кореспонденції, моніторингу, рецензії та опитування авторським задумом слугує коректна передача фактів та більш проста подача складної інформації, її систематизація у правильному порядку. У першому матеріалі висвітлюються факти із біографії Лесі Українки, які вказують на її прихильність до феміністського руху. У другому – аналіз, який демонструє кількість матеріалів суспільної тематики на сайті «Суспільного». У рецензії проводиться аналіз авторського твору, його тема, ідея, використання художніх засобів та надається власна оцінка твору. У художньо-публіцистичних жанрах автор відображає власний погляд на події через художні засоби, багатозначність слова. В есе та сторітелінгу основним задумом є сприйняття читачем авторського погляду на події, явища, процеси, через глибокий підтекст, символи та перетворення.

Основною авторською метою є інформування. Відносно добірки: факти про життя Лесі Українки, факти на основі аналізу «Суспільного», роману Деніела Кіза “Квіти для Елджернона” та інформація отримана через опитування. Для жанру есе та сторітелінгу авторською метою є пояснення проблеми кохання та розповідь про спогади з дитинства через використання художніх засобів.

Мета роботи полягає у підготовці добірки авторських журналістських матеріалів на актуальні теми.

Досягнення поставленої мети вимагає виконання таких **завдань**:

- 1) визначити джерела фактів, тематику, ідею та інформаційний привід продукту;
- 2) визначити цільову аудиторію продукту;
- 3) визначити сферу застосування на основі інформаційного ринку.

Структура роботи. Бакалаврська робота складається зі вступу, пояснювальної записки, інформаційного продукту та висновків. Джерельна база нараховує 19 одиниць.

1. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

Завданням журналіста є вироблення інформаційного продукту. Для задоволення потреб реципієнтів продукуються твори, які допомагають сприймати інформацію через різні канали та форми комунікації. *Інформаційний продукт (продукція)* – документована інформація, яка підготовлена і призначена для задоволення потреб користувачів інформації [2].

Інформаційним продуктом є добірка власних матеріалів: аналітична кореспонденція «Правда чи вигадка: Леся Українка феміністка свого часу», сторітелінг «Подорож до моря», моніторинг «Висвітлення соціальної проблематики у матеріалах «Суспільного»», рецензія «Рецензія на книгу Деніела Кіза “Квіти для Елджернона”»», опитування «Хай розвивається рідний край, тільки без мене» та есе «Кохання – щастя чи покарання?».

Джерелом інформаційного матеріалу є передбачені або встановлені Законом носії інформації: документи та інші носії інформації, які являють собою матеріальні об'єкти, що зберігають інформацію, а також повідомлення засобів масової інформації, публічні виступи [3].

Джерелами фактів аналітичної кореспонденції «Правда чи вигадка: Леся Українка феміністка свого часу» є факти з наукових веб – сайтів, лекція Віри Агеєвої «Леся Українка як культурна героїня ХХІ століття», інформаційний ресурс «Радіо Свобода», праці дослідниць Марії Горбач та Інни Мочарник, праця професорки літературознавства Соломії Павличко “Націоналізм. Сексуальність. Орієнталізм” і твори Лесі Українки. Джерелом фактів сторітелінгу «Подорож до моря» є новини про анексію Криму у 2014 році та розповідь героїні Ольги про її дитячі роки у Ялті. Джерелом фактів моніторингу «Висвітлення соціальної проблематики у матеріалах «Суспільного»» є соціологічне дослідження Інституту Горшеніна та Представництва Фонду ім. Фрідріха Еберта, сайт «Суспільного». Джерелом фактів рецензії «Рецензія на книгу Деніела Кіза “Квіти для Елджернона”» є

науково-фантастичний твір-розповідь американського письменника Деніела Кіза. Джерелом фактів опитування «Хай розвивається рідний край, тільки без мене» є матеріали сайту Міністерства соціальної політики, що займається питаннями міграції. Джерелом фактів есе «Кохання – щастя чи покарання?» є визначення поняття «кохання» та думки автора щодо цього питання.

Тема літературного твору – це певне коло життєвих явищ і пов'язаних з ними проблем [4]. *Ідея* – це головна думка. Способи її вираження залежать від природи твору. Так, у художньому творі вона впливає із системи образів, тобто з самого твору. Ідея наукового твору виражається у формі висновку, визначення тощо. Ідея публіцистичного твору формується логічно чітко і недвозначно [4].

Темою аналітичної кореспонденції «Правда чи вигадка: Леся Українка феміністка свого часу» є факти життєвого шляху Лесі Українки, її роль у фемінізмі. Ідеєю є демонстрація зародження феміністського руху у часи життя Лесі Українки, дослідження її поглядів із опублікованих статей, творів, виступів та біографії. Темою сторітелінгу «Подорож до моря» є розповідь 20-річної Ольги із міста Суми, яка згадує її дитинство у Ялті, що зараз анексована. Ідеєю твору є показ краси українського півострова через дитячі спогади та проблема анексування Криму.

Темою моніторингу «Висвітлення соціальної проблематики у матеріалах «Суспільного»» є аналіз інформаційного ресурсу «Суспільне» на предмет висвітлення соціальної тематики. Ідеєю моніторингу є дослідження актуальності соціальної тематики та кількісний аналіз матеріалів «Суспільного», які висвітлюють соціальну проблематику.

Темою рецензії «Рецензія на книгу Деніела Кіза “Квіти для Елджернона”» є опис науково-фантастичного твору-розповіді американського письменника Деніела Кіза. Ідеєю є аналіз змісту роману, його героїв, дослідження творчого задуму та авторська оцінка твору.

Темою опитування «Хай розвивається рідний край, тільки без мене» є короткі висловлювання молоді 18–22 років на тему міграції з України. Ідеєю є

підтвердження або спростування факту, що українська молодь все частіше мігрує з України за допомогою опитування молоді смт. Липова Долина.

Темою есе «Кохання – щастя чи покарання?» є роздуми автора стосовно явища «кохання». Ідея: на прикладі власної авторської думки дати своє розуміння поняттю «кохання», визначити його важливість, переваги й недоліки.

Інформаційний привід – це подія, яка своєю значущістю або екстравагантністю може зацікавити читача, стати предметом суспільного обговорення [5]. *Цільова аудиторія* – стійкий характер інтересу людей до визначеного кола тем і систематичного споживання інформації з визначеною читацькою адресою. У той же час цільова аудиторія може обмежуватися епізодичним і коротким існуванням у зв'язку з актуалізацією визначеного кола проблем, що висвітлюється [6]. *Інформаційний ринок* виникає тоді, коли у людей народжуються інформаційні потреби і задовольняє їх інформація стає цінним товаром [7].

Інформаційним приводом аналітичної кореспонденція «Правда чи вигадка: Леся Українка феміністка свого часу» є 150 років від дня народження Лесі Українки – української поетеси, драматурга і громадської діячки, класика української літератури. Цільова аудиторія: чоловіки/жінки різного віку, які цікавляться творчістю Лесі Українки, зародженням феміністичного руху на території України. Цей матеріал може публікуватися на новинному сайті у розділі «Культура» або стати темою для радіо.

Інформаційним приводом сторітелінгу «Подорож до моря» є події анексії Кримського півострова у 2014 році. Цільова аудиторія: чоловіки/жінки/діти, різного віку, яких цікавить жанр «сторітелінг», художня література. Цей матеріал може бути опублікований у друкованому журналі в розділі «Життя», «Історії».

Інформаційним приводом моніторингу «Висвітлення соціальної проблематики у матеріалах «Суспільного»» є актуальність теми соціальної тематики у країні, порушення норм висвітлення соціальних проблем. Цільова

аудиторія: чоловіки/жінки, різного віку, яких цікавить тема аналітики. Цей матеріал може бути опублікований на інформаційному сайті у розділі «Дослідження» або в аналітичній газеті/журналі.

Інформаційним приводом рецензії «Рецензія на книгу Деніела Кіза “Квіти для Елджернона”» є публікація науково-фантастичного твору-розповіді американського письменника Деніела Кіза. Цільова аудиторія: чоловіки/жінки від 20 років, які цікавляться жанром наукової фантастики. Цей матеріал може бути опублікований у книжковому журналі, на інформаційних платформах у розділі «Рецензії».

Інформаційним приводом опитування «Хай розвивається рідний край, тільки без мене» є звіт Міністерства соціальної політики, що займається питаннями міграції. Цільова аудиторія: чоловіки/жінки, які переважно проживають у районі смт. Липова Долина. Цей матеріал опублікований під час навчальної практики у редакції газети «Наш Край».

Інформаційним приводом есе «Кохання – щастя чи покарання?» є актуальність цього питання серед науковців та людей, які намагаються знайти пояснення на духовному рівні. Цільова аудиторія: чоловіки/жінки, від 17-18 років, які цікавляться темою філософії та науки. Цей матеріал може бути опублікований у соцмережах на власній сторінці блогу автора.

2. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Stephen D. Reese. Theories of Journalism. Oxford Research Encyclopedias. Communication. 2016.
<https://oxfordre.com/communication/view/10.1093/acrefore/9780190228613.001.0001/acrefore-9780190228613-e-83#acrefore-9780190228613-e-83-div1-6> (дата звернення: 18.05.2022).
2. Інформаційний продукт. Українська бібліотечна енциклопедія. URL: <https://tinyurl.com/yyyyr937e> (дата звернення: 18.05.2022).
3. Джерела інформації. Навчальні матеріали: веб-сайт. URL: https://pidru4niki.com/87022/dokumentoznavstvo/dzherela_informatsiyi (дата звернення: 18.05.2022).
4. Методологія створення журналістського твору. Електронна бібліотека Інституту журналістики. URL: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1991> (дата звернення: 18.05.2022).
5. Інформаційний привід. ГУРТ: веб – портал. URL: <https://gurt.org.ua/tools/journalizm/toolkit.3.pdf> (дата звернення: 18.05.2022).
6. Соціологічні дослідження уадиторії мас-медіа. електронної бібліотеки Інституту журналістики. URL: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1280> (дата звернення: 18.05.2022).
7. Інформаційний ринок. Лекції з журналістики: веб-сайт. URL: <https://uadoc.zavantag.com/text/10366/index-1.html> (дата звернення: 18.05.2022).
8. Леся Українка. Український Інститут Національної Пам'яті URL: <http://www.uinp.gov.ua/istorychnyy-kalendar/lyuty/25/1871-narodylasya-lesya-ukrayinka-poetesa> (дата звернення: 18.05.2022).

9. Агеєва В. П. Леся Українка як культурна героїня XXI століття : лекція. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=i8XRAmSxvGw> (дата звернення: 13.05.2022).
10. Лесі Українці 150: невідомі факти змусять вас подивитися на письменницю по-новому. Радіо Свобода: веб – сайт. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/lesia-ukrainka-150-rokiv-nevidomi-fakty/31120122.html> (дата звернення: 13.05.2022).
11. «Одержима». УкрЛіб – електронна бібліотека:веб-сайт. URL: <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=514> (дата звернення: 13.05.2022).
12. «Яким нас прагнете: фемінізм в українській літературі». Гендер в деталях: веб – сайт. URL: <https://genderindetail.org.ua/library/authors/mariya-gorbach.html> (дата звернення: 13.05.2022).
13. Павличко С. Д. Націоналізм, сексуальність, орієнталізм: складний світ Агатагела Кримського. Київ. Вид-во «ОСНОВИ», 2000. 328 с. С. 87–89. URL: https://findbook.in.ua/books/1_natsionalizm-sieksual-nist-orientalizm-skladnii-svit-aghatanghiela-krimsk (дата звернення: 13.05.2022).
14. Екологічні тренди в Україні: погляд громадян. Звіт за результатами соціологічного дослідження. 2021. URL: http://fes.kiev.ua/n/cms/fileadmin/upload2/Ekologichni_trendi_v_Ukrajini_14.04_16.23_.pdf (дата звернення: 13.05.2022).
15. Суспільне: веб-сайт. URL: <https://corp.suspilne.media/> (дата звернення: 13.05.2022).
16. Суспільне. Новини: веб-сайт. URL: <https://suspilne.media/> (дата звернення: 13.05.2022).
17. Премія Неб'юла. Список переможців: веб-сайт. URL: <https://web.archive.org/web/20090420104737/http://www.sfga.org/Awards/archive/pastwin.htm> (дата звернення: 13.05.2022).

18. «Квіти для Елджернона». УкрЛіб – електронна бібліотека: веб-сайт.
URL: <https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=3440> (дата звернення: 13.05.2022).
19. Хай розвивається рідний край, тільки без мене. Опитування.URL:
<https://drive.google.com/file/d/1zJB3DIUHZw31XHDvR41CCpz1cqJKlxx2/view?usp=sharing> (дата звернення: 13.05.2022).

II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

Правда чи вигадка: Леся Українка феміністка свого часу

25 лютого виповнюється 150 років від дня народження Лесі Українки - української поетеси, драматурга і громадської діячки, класика української літератури[8].

Лариса Петрівна Косач - таке справжнє ім'я цієї талановитої людини. Її поеми, прозові твори, вірші, публіцистичні статті, переклади світової класики відомі усьому світу і з року в рік не втрачають своєї актуальності.

Ще зі шкільних підручників у дітей формується уявлення про поетесу, що це “сильна духом”, “незламна”, “нещасна” жінка, яка не має фізичних та моральних сил, щоб боротися із жорстокими реаліями. Але чи справді це так?

Існуючий факт, що Леся Українка була однією із тих, хто просував ідею фемінізму у своїх творах, чомусь не часто згадується. “Не думаю, що буде великим перебільшенням казати, що найважливіша причина, чому Леся Українка стала такою популярною – це розвиток в Україні гендерних студій. Це феміністки. Бо вона писала про жінок, з жіночої точки зору, і мало що не про нас”, – говорить Віра Агєєва на своїй відкритій лекції «Леся Українка як культурна героїня ХХІ століття»[9].

Можливо, такий світогляд поетеса перейняла від своєї матері Олени Пчілки, яку вважають однією з перших феміністок в Україні. Ідею самостійності жінок у родині Косач - Драгоманових доводить той факт, що всі жінки мали освіту, заробляли на життя самостійно і мали престижні посади. Оксана Драгоманова була дипломатом і представляла Україну на Паризькій мирній конференції.

Як повідомляє “Радіо Свобода”[10], у житті Леся Українка також ламала стереотипи, коли перебувала у свого дядька Михайла Драгоманова у Софії. Леся Українка разом із кузиною пішли без супроводу чоловіків в театр. На той час для Болгарії це було немислимо і спровокувало великий скандал. У 1901 році, всупереч волі батьків і суспільним нормам, вона поїхала до Мінська, щоб

доглядати за важкохворим Сергієм Мержинським, який був марксистським активістом.

Не зважаючи на невдоволення родини, Леся Українка жила у громадянському шлюбі з незаможним дрібним чиновником Климентом Квіткою. Він був молодшим за письменницю на дев'ять років і хворів на туберкульоз легень. Лише через півтора року Лариса Косач та Климент Квітка нашвидкуруч, без гостей повінчалися у непоказній церкві на околиці Києва.

У творі «Одержима»[11] Леся Українка описує жінку як ту, котра може прожити без чоловіка, вона може бути сильнішою за нього. Вона вважала, що жінка має свої права і кордони, тому може вільно заробляти і не піддаватися волі чоловіка.

Дослідниці Марія Горбач та Інна Мочарник у своєму проєкті «Яким нас прагнете: фемінізм в українській літературі» пишуть про Лесю Українку, що вона переписала сюжети європейської культури з позицій жінки в драматичній формі. «Її «Камінний господар» – це перший в історії літератури Дон Жуан, якого створила жінка. На відміну від інших варіантів цього сюжету, Дон Жуан тут не центральний персонаж, не великий спокусник, поруч з яким усі жіночі персонажі приречені бути підкореними. Український Дон Жуан програв у власній грі і виявився спокушеним донною Анною на статус і владу. Він не суб'єкт, а інструмент досягнення бажаного»[12], – пишуть дослідниці.

Сама Леся Українка висловлює невдоволення щодо уривків у романі Агатангела Кримського «Андрій Лагоський», де виявляється бездушне ставлення чоловіків до жінок, як повідомляє професорка літературознавства Соломія Павличко у своїй праці «Націоналізм. Сексуальність. Орієнталізм»[13].

Лесю Українку не можна вважати чистою феміністкою, у її творах не завжди простежувався культ жінки, але вона зробила вагомий вклад і створила образ нової жінки. Та, яка може бути самостійною і вирішувати власну долю. Письменниця демонструє, що українська література може мати жіноче обличчя.

Подорож до моря

Зараз Олі 20. Вона доросла дівчина. Амбітна, вперта, має стержень, який допоміг їй в юні роки досягти таких висот. Вона працює менеджером у провідній компанії світу і паралельно навчається в університеті. Сірі будні, проковтнувши її, тримають кріпкими залізними руками та не дають ні на мить відчутти себе маленькою. Оля повертається після важкого робочого дня додому. Заплющує на мить очі і бачить років на 10 меншу дівчинку – себе. Їй так хочеться повернутися у дитинство...

Кожного літа батьки привозили Олю до бабусі у сонячну Ялту. Вона завжди так чекала на цей день. Коли піросла, то стала відмічати дні у календаріку, бережно тримаючи його у себе під подушкою. Вона знала, що там її чекають бабуся та море. Нарешті Оля вдома. Так, саме там, відчувши себе розкуто, її душа і тіло відпочивали, у маленькому домі, де бабуся зі сльозами на очах зустрічала своє внучатко. Вона зайшла всередину і відчула запах свіжої випічки. На столі яких тільки фруктів та овочів не лежало. І виноград лежав, недостиглий тільки. Виноградники поблизу тяглися гектарами. Блукаючи, можна було легко загубитися. Кожен куточок був для неї знайомий. Із року в рік тут нічого не змінювалось. Із відкритих навстіж вікон доносився рідний шум моря. Ці звуки мали якусь гіпнотичну силу. Дівчинка стояла кілька хвилин вслухаючись у цей прекрасний звук. Можливо, тіло було ще тут, але душа уже понеслася до моря. Будинок знаходився не так далеко від пляжу. Тому маленька Оля щосили хотіла зустрітися з бурхливими хвилями. Після ситного обіду бабуся Ніна поцілувала у чоло дівча та відпустила до моря. Незважаючи на доволі малі роки внучки, вона не боялася відпускати її саму. Там завжди купа привітних людей, які знали Олю та пригощали то в'яленою рибою, то гарячою кукурудзою, то медовою пахлавою, від якою аж слина текла.

Усі її любили. Та і як можна було не закохатися у цього маленького кучерявого янголятка. Вона була дуже схожа на свою бабусю: маленьке кругле обличчя, сині очі, червоні тоненькі губи. Її гордістю було біле кучеряве

волосся. Не довге – по плечі. Сама дуже тендітна. Її стан підкреслювали легкі шифонові сукні, які носили у спекотну погоду. Від Олі віяло добром. Своєю посмішкою вона заражала перехожих. Ще із самого малечку, бувало, стане посміхатися продавцям на ринку, куди її часто водила бабуся, і звідки не візьмись – уже повні кишені цукерок.

Вона прибігла до моря. Дивні відчуття переповнюють маленьку Олю. Не вистачає повітря у легенях. Чи то сильний вітер забиває дух, чи емоції б'ють через край. Море сьогодні неспокійне. Воно так радіє приїзду малого янголятка. Вона босоніж прогулюється вздовж берега. Це приємне відчуття, коли у ноги припікає білосніжний пісок, а вода раз за разом остуджує той жар. Сильний вітер плутає кучеряве волосся, він хоче розправити його, розвіює завітчану шифонову сукню, але це ніяк не заважає – нехай грається. Повітря жадібно хочеться вдихати усе глибше і глибше. Вона так цього чекала...

У підлітковому віці, коли здається, що тебе не розуміє ніхто, Оля приходила до моря. Заплющивши очі, вона прислухалася до шуму води і віддавала їй увесь сум. Думки роїлися у її голові. Та ще довелося тут зустріти своє перше кохання. Море кожен вечір чуло їхні розмови, бачило, як вони, закохані та безтурботні, говорили про усе на світі. А потім і ділило її печаль, обіймаючи невидимою вуаллю, коли заплакана юна дівчина, закутана у плед, розповідала про розлуку. Море було благородне. Воно було найкращим другом. Наче не може дати пораду, але розрадить та подарує такий душевний спокій, що не дасть ніяка близька людина із купою досвіду та життєвих негараздів. Воно уміло слухати.

Усе сталося ніби за один день. Казку вдалося зруйнувати. 2014 рік став переломним у житті внучки та її бабусі. Оля не могла уже побачити свого найкращого друга та стареньку. Її рідну Ялту закрили, як і увесь Кримський півострів. Вона уже ніколи не вернеться на берег, не відчує себе вдома, не побачить добрих бабусиних очей, не покуштує смаколиків із ринку. Так, таких багато можна знайти, але там вони – особливі. Тепер там немає радості,

дитячого крику та жартів, вируючих серед туристів. Дитинство, промайнувши через усі прекрасні речі, не повернеться більше ніколи. А головне – море.

Розплющивши очі, Оля витерла сльози, які котилися по її щоках. Вона назавжди збереже у пам'яті моменти щастя. Її душа не хоче дорослішати. Вона усе ще хоче повернутися додому, проходячи вздовж берега, вдихати морське повітря і вірити, що через пару годин її чекатиме вдома бабуся. Вони стануть пити чай, розповідаючи один одному байки. А потім ляжуть спати на старих ліжках і, слухаючи шум рідного моря, заснуть. Вона ніколи не забуде свою подорож до моря.

Висвітлення соціальної проблематики у матеріалах «Суспільного»

ЗМІ роками зберігають вагомий вплив на формування громадської думки. Висвітлення соціального життя завжди має актуальність та превалує серед інших тем, оскільки подібна тематика демонструє важливі аспекти соціального становища громадян. ЗМІ почали більше звертати уваги до висвітлення і пошуків шляхів вирішення певних соціальних проблем, як безпритульність, люди з інвалідністю, залежність від алкоголю, рання вагітність, дискримінація та багато інших. В інформаційному просторі постійно з'являються нові інформаційні приводи для опису подібних проблем. Це пов'язано в першу чергу із ситуацією у країні, коли починаються проблеми в одній зі сфер управління. Наприклад, війна з Росією, яка створила безліч тем для ЗМІ, що висвітлюють умови на війні, стан потерпілих, роботу волонтерів і багато іншого.

За даними 2021 року, які були отримані в результаті соціологічного дослідження «Екологічні тренди в Україні: погляд громадян», проведеного Інститутом Горшеніна та Представництвом Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні, першою трійкою проблем, що найбільше хвилюють громадян в Україні є: високі тарифи на послуги ЖКГ (56,8%), воєнний конфлікт на Сході (52,2%) та пандемія коронавірусу Covid-19 (52,1%)[14].

На четвертому місці - економічна ситуація в країні та низький рівень життя населення (49,1%), при цьому корупція у владі (39,8%) та якість медичного обслуговування (38,2%) є найбільш важливими для більше ніж третини громадян[14].

Екологічна ситуація посідає сьому позицію у рейтингу найболючіших проблем країни, через неї непокояться понад чверть опитаних (25,6%). Так само, як і через відсутність ефективних реформ – ця проблема знаходиться на восьмому місці (25,5%)[14].

Кожний п'ятий українець (21,2%) переживає через карантинні заходи, які вживає влада у зв'язку з пандемією коронавірусу Covid-19, а кожний шостий (16,4%) – через Анексію Криму – вона завершує першу десятку даного рейтингу[14].

Національна суспільна телерадіокомпанія України (НСТУ), також використовує назви UA: Суспільне мовлення та Суспільне — український суспільний телерадіомовник, який об'єднує найстарші українські телеканали та радіостанції[15].

Організація не підпорядковується жодній владній структурі. Метою є поширення якісного контенту з дотриманням усіх професійних стандартів: «Місія суспільного: Захищати свободи в Україні. Надавати суспільству достовірну та збалансовану інформацію про Україну та світ, налагоджувати громадський діалог задля зміцнення суспільної довіри, розвитку громадянської відповідальності, української мови та культури, особистості та українського народу» [15] .

Має новинний сайт Суспільне | Новини, який у 2020 році очолив список найкращих ЗМІ щодо дотримання професійних стандартів (98,5% матеріалів на сайті не містили порушень професійних стандартів журналістики), укладений ІМІ[16].

Аналізуючи матеріали сайту за 1 червня 2021 року, можна зробити висновок, що контент «Суспільного» переважно містить матеріали суспільної тематики. Переважає частка інформаційних та аналітичних матеріалів.

За цей період налічується 322 опублікованих матеріали. Із них можна виокремити 43 матеріали на суспільну тематику – це 13,3% від усіх публікацій за 1 червня.

Зі згаданих суспільно - важливих тем можна виокремити такі теми: проблеми громадянства, гендерна нерівність, люди з інвалідністю, домашнє насильство, день захисту дітей, проблеми з отриманням пільг, усиновлення, злочинність, соціальна допомога, ціни на проїзд у транспорті, корупція, діти, вакцинація, зґвалтування, АТО, ЛГБТ – спільноти, захворювання. Найактуальнішими темами виявилися: люди з інвалідністю, вакцинація, захворювання, діти та ціни на проїзд у громадському транспорті.

Додаток 1

Додаток 2

Переважно в усіх проаналізованих матеріалах не порушуються принципи висвітлення суспільної тематики на предмет етичності.

У матеріалах не завжди простежується баланс думок, достовірність та відокремлення фактів від думок присутня.

Відображення суспільної проблематики на сайті «Суспільного» проводиться об'єктивно, з дотриманням переважно усіх професійних стандартів. Завдяки таким факторам «Суспільне» є авторитетним серед інших ЗМІ.

Рецензія на книгу Деніела Кіза “Квіти для Елджернона”

«Квіти для Елджернона» — це науково-фантастичний твір-розповідь американського письменника Деніела Кіза. Автор написав роман на основі даного оповідання, який отримав Премію Неб'юла за найкращий роман 1966 року[17].

Автор пронизує свій роман суспільно - важливими темами, які демонструє через життя однієї людини. Особливість цього роману в тому, що він написаний у формі звітів героя про події з ним і про стан його інтелекту. Початок роману переповнений орфографічними і синтаксичними помилками, що дається важко для читання: *«Дохторь Штраус каже аби я писав шо думаю і помнив усе шо зі мною буде від сьогодні. Я не знаю чому але він вважає шо це важливо аби вони могли бачити чи можна якось використати мене. Я думаю, з мене буде польза бо міс Кінніан каже вони спробують зробити мене умним. Я хочу бути умним»*[18]. Поступово кількість помилок зменшується згідно з подіями у творі, які цьому сприяють.

Головний герой - Чарлі Гордон, 32 - річний прибиральник в пекарні, який має порушення інтелектуального розвитку. Він дивиться на світ крізь рожеві окуляри, не розуміє, що з нього усі насміхаються. Чоловік вважає усіх друзями. Чарлі хоче стати таким, як і його колеги, тому погоджується на експеримент вченого. Із неосвіченого громадянина він стрімко перетворюється на генія, який переганяє в рівні інтелекту навіть вчених. Чарлі успішний

науковець, йому піддаються до вивчення усі науки, він не може зупинитися і з кожним днем його рівень IQ підвищується. Але чи справді це принесе йому щастя?

Чарлі не хоче це признавати, але він нещасний. У нього немає кола для спілкування. Він розуміє, що краще бути тим, ким був, де з нього хоч і насміхалися, але водночас і любили. Він стає роздратованим, усе, що тоді здавалось безтурботним та прекрасним, зараз не має ніякого сенсу: *«Розум без здатності віддавати й отримувати любов приводить до ментального й морального зриву, до неврозу й, можливо, навіть до психозу. А ще я скажу, що розум, який зосередився на собі як на центрі, що виключає людські взаємини, може привести тільки до насильства й болю»*[18], – до такого висновку дійшов чоловік.

Ця історія може підштовхнути кожну людину до роздумів. Чи справді щастя в тому, щоб знати усе на світі? Чи завжди більше - це краще? Можливо, треба вміти вчасно зупинитися, щоб пізнати істину цього життя і прожити його так, як хочеш ти, а не слідувати за шаблонами суспільства.

Хай розвивається рідний край, тільки без мене[19]

Недарма кажуть, що молодь – це наше майбутнє. Вона повна енергії, ентузіазму здійснювати щось нове та рухатися уперед. Але усе більших масштабів набирає проблема міграції з України, зокрема, молоді. Не можна, звісно, стверджувати, що усі покидають країну назавжди. Здебільшого це трудова міграція. Оскільки ця тема є актуальною на сьогодні, то редакція газети «Наш край» провела опитування серед молодого населення Липоводолинщини, щоб дізнатися, який відсоток бажає залишитися в Україні і надалі, зокрема, брати участь у розвитку рідного селища.

1. Яна, 18 років, студентка: «На сьогоднішній день я не можу дати точну відповідь на це питання. Не знаю, що трапиться зі мною у майбутньому, і де я буду проживати, так як я ще юна, мої погляди на життя можуть змінитися кардинально. Не можу передбачити, що буде далі із нашою країною і на

скільки комфортно тут буде проживати. Мені залишається тільки сподіватись, що новий Президент України якось покращить ту ситуацію, яка вже протягом не одного року не дає українцям спокійно жити, будувати плани на майбутнє через нестабільність у державі. Напевно, я б хотіла залишити на батьківщині. Я уже побувала у багатьох містах України і в деяких мені справді хотілося б залишитися. Однозначно, не хочу повертатися назад у своє селище, адже там я не бачу для себе ніяких перспектив. Я давно вже вирішила, що буду жити у місті, але про рідний край забувати не збираюсь. Там мої рідні, мій дім. Звичайно, я хочу, щоб про нього дбали, вкладали кошти для його розвитку. Якщо у майбутньому у мене буде достатньо коштів, частину я б хотіла виділити саме для рідного селища.»

2. Артем, 21 рік, студент: « Можливо, закордоном і платять більше, але ми там – раби. Як би це прикро не звучало. Потрібно починати із себе і шукати можливості самореалізації в Україні. Я здобуваю професію фінансиста, у подальшому шукатиму робоче місце у місті. Думаю, що мені усе вдасться. Що стосується мого селища, то я вважаю, що тут також варто дбати про благоустрій. Не знаю, як складеться моє життя, можливо, я повернусь на рідні землі. Мені вдалося одного часу познайомитися із досить успішними людьми, які мають розвинутий бізнес і проживають у селі, надаючи жителям роботу. На своєму прикладі такі люди доводять, що життя у селах може бути цілком повноцінним.

3. Анжеліка, 18 років, студентка: «Жити в Україні я не хочу, не бачу можливостей реалізації власного потенціалу, кар'єрного зросту. Я здобуваю професію перекладача, тому можу стверджувати, що мені важко буде працевлаштуватися у Липовій Долині та ще й отримувати високу заробітну плату. Можливо, поки я отримаю диплом бакалавра, ситуація у країні покращиться і з'явиться більше можливостей реалізувати свої плани та створювати сім'ю. Не варто приховувати, що Липова Долина занепадає, як би не старалася місцева влада покращити ситуацію. Ті, хто могли б її розвивати, їдуть у місто або закордон, особливо, на літній період.»

Отож, думки розійшлися. Можливо, молодому поколінню не вистачає мотивації, поштовху, щоб творити зміни на повні сили. Але більша половина на даний час не збирається залишатися в Україні, як би це прикро не звучало.

Кохання – щастя чи покарання?

Одні вважають, що кохання – це щастя. Науковці стверджують, що закохана людина, з одного боку, під впливом гормонів відчуває ейфорію, але з іншого боку, здатна на неадекватні вчинки. На вашу думку, **кохання – щастя чи покарання?**

Як говорить «Вікіпедія»: «Кохання— це почуття глибокої сердечної прихильності до особи, прив'язаності або сильного інтересу до когось чи чогось». Любов'ю називають внутрішній, духовний потяг до чого-небудь; глибоку повагу, шанобливе ставлення чи приязнь до людини; стосунки між чоловіком і жінкою, викликані прихильністю, або інтимні стосунки між ними.

Багато людей ототожнюють це почуття з проявом кохання до іншої людини. Зазвичай, це перше, що приходить усім на розум. Це сприймається як щось світле, прекрасне, радісне та надихаюче. Але хто сказав, що кохання – це тільки духовні та сексуальні взаємовідносини між двома людьми? Якщо це почуття може викликати якісь емоції, то чому їх не можна відчувати так само до будь – чого у цьому світі. Можна любити інших людей, своїх близьких кровних родичів, можна любити тварин, предмети, які нас оточують, з якими взаємодіємо або хочемо взаємодіяти. Можна проявляти любов до себе, і це, мабуть, один із найголовніших аспектів для власного правильного саморозвитку, що у подальшому навчить любити усе та усіх, хоча б розумно до цього ставитися. Любити можна спогади, які є невід'ємною частинкою нас, або любити події – це усе відкладається у пам'яті, дає досвід і вчить жити далі. Є люди, які люблять негатив. Їм подобається знаходитись у негативі, бачити, як погано іншим, вони чекають, що життя принесе більшу купу невдач або ж самі себе туди заганяють. Вони люблять бути в ролі жертви. Не можна сказати, що це норма, але всі ми різні і в кожного своє бачення реальності.

Людина жива і кожен день переживає різний спектр емоцій – від найприємніших до найприкріших. У цьому, в деякій мірі, розкривається поняття «кохання». Коли ми щось або когось любимо, то переживаємо приємні емоції, вони залишаються у нашій пам'яті, це хочеться повторювати знову. І трапляються випадки, коли те, до чого ми відчуваємо симпатію, починає зникати, перериватися або різко зникає з життя. Це також свідчить про те, що людина знаходилась у стані закоханості у щось або когось, просто їй це принесло негативні емоції, вона відчуває біль, тому що це було важливо для неї.

Чи можна жити не відчуваючи кохання? Мабуть, ні. Людина може себе запевняти в цьому але варто знати, що явище кохання – це біологічний процес, при якому виділяються гормони щастя – ендорфіни, коли людина думає або бачить об'єкти симпатії. Це неконтрольований процес, бо підсвідомо ми оцінюємо усе навкруги та аналізуємо за принципом «подобається – не подобається».

Немає точного підтвердження тому, що кохання – це щастя або покарання. Кохання – це почуття, яке супроводжує людину протягом її життя. Воно допомагає відчувати себе живим, коли відчуваєш радість або біль. Кожен проживає його по – різному, певно, це залежить від рівня сприйняття людиною життєвих подій.

ВИСНОВКИ

На основі добірки власних матеріалів продемонстровано теоретичні та практичні навички, здобуті під час навчання, за результатами практик, курсових робіт та практичних занять. Добірка містить різножанрові матеріали: аналітичну кореспонденцію, сторітелінг, моніторинг, рецензію, опитування та есе.

Для написання кваліфікаційної роботи використовувалися теоретичні джерела інформації з інтернет-ресурсів, а саме: наукові статті зарубіжних авторів, електронні бібліотеки, веб-портали урядових та неурядових організацій, лекції з журналістики, відеолекції, новинні сайти, електронні книги та звіти досліджень.

Під час написання кваліфікаційної роботи розкривався авторський задум та мета інформаційного продукту. У матеріалах кореспонденції, моніторингу, рецензії та опитування авторським задумом слугує коректна передача фактів та більш проста подача складної інформації, її систематизація в правильному порядку. В есе та сторітелінгу основним задумом є сприйняття читачем авторського погляду на події, явища, процеси, через глибокий підтекст, символи та перетворення.

Основною авторською метою є інформування, що стосується аналітичних жанрів кореспонденції, моніторингу, рецензії та опитування. Для жанру есе та сторітелінгу авторською метою є пояснення проблеми кохання та розповідь про спогади з дитинства через використання художніх засобів.

Кожна робота добірки розкривається темою та ідеєю.

Визначено інформаційний привід кожного матеріалу, цільова аудиторія та аналіз робіт стосовно інформаційного ринку.

Матеріали можна використати у друкованих виданнях: газетах, журналах, на радіо або новинних сайтах. Щоб впровадити матеріали в інфопростір, потрібно доповнити їх аудіо-, відео- об'єктами.